

Zaak C-370/90

The Queen
tegen
Immigration Appeal Tribunal en S. Singh,
ex parte: Secretary of State for the Home Department

(verzoek van de High Court of Justice, Queen's Bench Division,
om een prejudiciële beslissing)

„Vrij verkeer van personen — Verblijfsrecht van echtgenoot van onderdaan van
Lid-Staat die naar zijn land van herkomst terugkeert om zich aldaar te vestigen”

Rapport ter terechtzitting	I - 4267
Conclusie van advocaat-generaal G. Tesaro van 20 mei 1992	I - 4280
Arrest van het Hof van 7 juli 1992	I - 4288

Samenvatting van het arrest

*Vrij verkeer van personen — Recht van toegang en verblijf van onderdanen van Lid-Staten —
Terugkeer naar Lid-Staat van onderdaan die recht van vrij verkeer heeft uitgeoefend — Ver-
blijfsrecht van echtgenoot*

(EEG-Verdrag, art. 52; richtlijn 73/148 van de Raad)

Alle verdragsbepalingen betreffende het vrije verkeer van personen beogen het de gemeenschapsonderdanen gemakkelijker te maken, om het even welk beroep uit te oefenen op het gehele grondgebied van de Gemeenschap, en staan in de weg aan regelingen die deze onderdanen minder gunstig behandelen wanneer zij op het grondgebied van een andere Lid-Staat een economische activiteit willen verrichten. Hiertoe beschikken de onderdanen van de Lid-Staten in het bijzonder over het rechtstreeks aan de artikelen 48 en 52 EEG-Verdrag ontleende recht om zich naar het grondgebied van andere Lid-Staten te begeven en aldaar te verblijven om daar een economische activiteit in de zin van die bepalingen te verrichten.

Het zou een onderdaan van een Lid-Staat ervan kunnen weerhouden om zijn land van herkomst te verlaten om op het grondgebied van een andere Lid-Staat in loondienst of als zelfstandige arbeid te gaan verrichten, indien bij zijn terugkeer naar de Lid-Staat waarvan hij de nationaliteit bezit, om aldaar in loondienst of als zelfstandige te gaan werken, de voorwaarden niet ten minste gelijkwaardig zouden zijn aan die welke hij op grond van het gemeenschapsrecht op het grondgebied van een andere Lid-Staat kan genieten. Hij zou in het bijzonder worden weerhouden om zulks te doen, indien niet ook zijn echtgenoot en kinderen gerechtigd zouden zijn om die staat binnen te komen en daar te verblijven onder voorwaarden die ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke zij krachtens het gemeenschapsrecht op het grondgebied van een andere Lid-Staat hebben.

Het feit dat een onderdaan van een Lid-Staat toegang tot het grondgebied van die staat heeft en aldaar verblijft op grond van de rechten die aan zijn nationaliteit zijn verbonden zonder dat hij zich op de hem bij de artikelen 48 en 52 EEG-Verdrag verleende rechten behoeft te beroepen, sluit niet uit dat hij zich op deze rechten beroept, wanneer hij zich opnieuw in deze Lid-Staat vestigt.

Bijgevolg moeten de bepalingen van artikel 52 EEG-Verdrag en van richtlijn 73/148 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de Lid-Staten binnen de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten aldus worden uitgelegd, dat zij een Lid-Staat verplichten, de toegang tot en het verblijf op zijn grondgebied toe te staan aan de echtgenoot van een onderdaan van die Lid-Staat die zich met die echtgenoot naar een andere Lid-Staat heeft begeven om aldaar arbeid in loondienst te verrichten in de zin van artikel 48 EEG-Verdrag en die terugkeert naar de staat waarvan hij de nationaliteit bezit, om zich aldaar te vestigen in de zin van artikel 52 EEG-Verdrag, en zulks ongeacht de nationaliteit van de echtgenoot. Deze echtgenoot moet ten minste dezelfde rechten genieten als die welke hem door het gemeenschapsrecht zouden worden toegekend, indien zijn echtgenoot op het grondgebied van een andere Lid-Staat binnenkwam en verbleef.